

Világot járó ereklyék | buddha-tar.hu

Népszabadság Online, 2006. október 14.

Elképzelhető, hogy egy szent ereklyéjét megcsodálva meggyógyuljon valaki? Természetesen a katolikus gondolkodás szerint nagyon is elképzelhető, a szentté avatáshoz a leendő szent híveinek eleve csodát kell produkálniuk, ilyen szentté avatási kritérium például egy, az orvostudomány által gyógyíthatatlannak tartott betegség meggyógyulása is. Ez nem idegen az európai kultúrától, hiszen az ókori görögök például a lourdes-i csodás gyógyulások előképeként Aszklépiosz szentélyébe, Epidaurosza, az orvos-isten ereklyéi közé jártak gyógyulni.

Ma már a pszichológia tudománya is tisztában van az elme, a hit, a vizualizáció, a meditáció gyógyító erejével, és az elmúlt évtizedekben megerősödött az a tudományos hozzáállás, amely azt vizsgálja objektív eszközökkel, hogy a hit milyen hatással van a hívők életére, életmódjára, egészségére.

A katolikus szentkultuszhoz hasonlót egy másik világképben is találunk: a buddhizmusban. A buddhizmus egyrészt filozófia, életmód, másrészt vallásként is felfogható. Szentjei a buddhák és a bodhiszattvák, akik a hívők szerint megvilágosodtak és megszabadultak a földi lét káprázatából, mégis hajlandók újra megtestesülni a földön, hogy a szenvedő emberek segítségére legyenek. És nemcsak életükben, hanem haláluk után is segítik a törekvőket, hátramaradt relikviáik ugyanis képesek arra, amire ők voltak képesek életükben: jelenlétükben sokkal könnyebb megszabadulni a negatív tudatállapotoktól, haragtól, irigységtől, mindentől, ami az élet szenvedését adja, és megerősödni a pozitív tudatállapotokban, harmóniát, megelégedettséget és nem múló boldogságot alakítani ki.

Ma és holnap a budapesti Petőfi Irodalmi Múzeumban kiállított buddhista ereklyék öt éve járják a világot. A budapesti eseménnyel egy időben a New York-i természettudományi múzeumban nyílik hasonló kiállítás. Pest után a relikviák, amelyek Olaszországból jöttek, a prágai Keresztelő Szent János-templomba mennek egy hétvégére, majd Párizs az úti céljuk. Végleges helyük egy 152 méter magas szobor szíve helyén lesz Indiában, Kusinagárban, azon a helyen, ahol Sákjamuni Buddha, a sákják nemzetségéből származó muni, bölcs "meghalt", testét hátrahagyva a nirvánába távozott. Követői indiai szokás szerint elhamvasztották a tetemét, és a hamuban gyöngyöket találtak. A buddhista tanok szerint a gyöngyök azok az ereklyék, amelyek minden megvilágosodott testének elégetése után itt maradnak,

hogy a fizikai síkon tovább segítsék a megvilágosodásra törekvőket. A kiállításon láthatók Buddha-tanítványok, Ananda, Modgaljajana, Sárputra, Nagardzsuna, valamint Milarepa, a XI. és XII. század fordulóján élt híres jógi és költő, Jese Cogyal, egy női megvilágosodott, valamint Atisa relikviái. Ő az első évezred fordulóján megreformálta a tibeti buddhizmust és megalapította a négy nagy ortodox tibeti szektát.

A szent csontjai, ruhadarabjai, a keze által érintett könyvek a buddhizmusban ugyanúgy ereklyék, ahogy a katolicizmusban is, kereskedni tilos velük, aki ezt a szabályt megszegi, az a keresztényeknél a szimóniának nevezett bűnbe esik. Lehet, hogy ezért ingyenes ez a hétvégi kiállítás is, bár természetesen adományokat elfogadnak a szervezők, sőt állításuk szerint rengeteg jó karmát gyűjt az, aki anyagilag támogatja az ereklyék utaztatását. Ez természetesen a búcsúcédulákra emlékeztet, de hát a buddhista egyházak a történelem során, ahogy a tibeti, a Sri Lanka-i vagy a japán is, ugyanúgy, ahogy a katolikus egyház, a saját befolyásuk növelésére használták a relikviákat.

Az ereklyék egyébként sztúpák belsejében lapulnak, és csak nehezen hozzáférhetők a nagyközönség számára. Magyarországon a mátrai Tar község határában található egy ilyen síremlék, amelyet 1992-ben, a magyar buddhista szent (bodhiszattva), Kőrösi Csoma Sándor halálának 150. évfordulóján avatott fel az a buddhista közösség, amely most a kiállítást szervezi.

Kazai Anita